

РЕШЕНИЕ

№ 24640

гр. София, 17.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5606** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. А. М., [дата на раждане] в С., [населено място], гражданин на С./етническа принадлежност-арабин, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], срещу Решение № 1035/28.01.25 г. на председател на ДАБ при МС на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че административният акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването му и като такъв следва да бъде отменен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила при издаването му.

В съдебно заседание жалбоподателят А. А. М., чрез адв. Д. П.– редовно призован, се явява лично и се представлява от адв.П. от САК. Адвокат П. счита, че с оглед събраните доказателства и изложените съображения в жалбата, съдът следва да постанови решение, с което да отмени Решение № 1035/28.01.2025 г. като незаконосъобразно, немотивирано и необосновано.

Ответникът ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ – редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, I-во отделение, 54 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила с входящ № 2485/15.08.2024 г. , до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС).

Жалбоподателят е от мъжки пол., [дата на раждане] в С., [населено място], гражданин на С./етническа принадлежност-арабин, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН].

Личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

Жалбоподателят е напуснал С. на 02.08.2024 година, нелегално за Турция. На турска територия останал до 14.08.2024 година и на същата дата влязъл незаконно в Република България, преминавайки през граничната ограда, с група от 6 души.

Жалбоподателя по време на интервюто разказва, че е роден в [населено място]/област Р. и там живял до 2016 година, а след това се преместил в [населено място], до [населено място], област Р. Кандидатът за закрила споделил, че в периода от 2008 година до 2019 година е работил легално в Л., като през това време се връщал постоянно в С.. Заявява, че е напуснал С., защото положението било много лошо и имало глад. Дъщеря му И., имала частици в тялото си, вследствие на паднала бомба през 2016 година и молителят нямал, пари да я лекува. Това се случило в [населено място], област Х., където често ходили, тъй като там имали земя да я обработват. Тогава загинали първата му съпруга и едната му дъщеря. В [населено място] положението не било лошо, тъй като не можел да си купи хляб, племената се биели помежду си и не било спокойно. Районът бил под контрола на кюрдите. Сега нямало сражения, но имало кражби. Племената се биели от време на време, като последните стрелби били няколко дни преди да напусне страната. Твърди, че не е членувал в политическа партия или организация. Нямал е проблеми с властите в своята родина. Не е бил арестуван и не е осъждан. Изрично заявява, че спрямо него не е упражнено насилие и не е получавал заплахи. Нямал е проблеми във връзка с етническата си и религиозна принадлежност. Кандидатът за закрила твърди, че знаел за спокойни градове в С., като Д., Х., Т. и Л., но не искал да ходи там, защото се управлявали от правителството. Там нямало война, но икономическото положение не било добро. Твърди, че от 1999 година до 2002 година е отбил задължителната военна служба. След това през 2014 г. година получил призовка за запас, но не отишъл, защото не искал да ходи в казарма, не искал да участва във войната и бил против насилието. Споделя, че е видял сражения през 2016 година, когато първата му съпруга и детето му загинали, а през 2017 година, загинали негови братовчеди при стрелба, от руски самолет. Молителят виждал как самолети стрелят около [населено място] през 2017 година. Кандидатът за закрила е споделил, че има сключен религиозен брак през 2019 година със сирийска гражданка, с която има едно дете, а от първата си съпруга имал две деца. Всички се намирали там. Там останали баща му и тримата му братя.

Във връзка с производството за предоставяне на международна закрила АО, следвало да установи и анализирани материалните факти, по подадената молба. Въз основа на подписана декларация по

чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ се установило, че заявителят е сирийски гражданин, т.е. той е гражданин на трета страна и се намира извън държавата си на произход.

В хода на административното производство се установило, че за молителя не са налице предпоставките за, предоставяне статут на бежанец по ЗУБ. В изложената бежанска история, на молителя липсвали доводи за релевантно преследване, нито се обосновавало и наличие на реална опасност от бъдещо такова. Кандидатът е нямал проблеми с властите в своята родина, не е получавал заплахи и не му е оказвано насилие. Той не е преследван в държавата си по произход, поради причини: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение, поради което не били налице основанията по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Относно нежеланието на чуждият гражданин за влизане в редовете на редовната сирийска армия, в Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, било дадено тълкувателно определение за дезертьори/и лица, които се отклоняват от военна служба. В Глава V „В“ се казвало, че опасенията от преследване и наказание за дезертиране или за опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. Лице, което е дезертирало или избягало от военна служба просто от неприязън към военната служба или от страх от сражения, не е бежанец. Съществували обаче и случаи при които необходимостта от изпълнение на военната служба била единствената причина да се иска статут на бежанец, т.е. когато лицето докаже, че изпълнението на военната служба за него би означавало участие във военни действия, противоречащи на неговите политически, религиозни или морални убеждения или на валидни съображения на съвестта. В хода на административното производство тези обстоятелства не се установили. Чужденецът е заявил, че не е политически ангажиран, не е изразил и не е изразил нежелание да служи в армията, заради свои религиозни разбирания. Не се констатирали също и морални убеждения или съображения на съвестта, които да бъдат пречка за неговото мобилизиране в армията.

АО обсъдил „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците, в които е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящият случай не направил. Той не изтъкнал никакви лични опасения от преследване нито в страната си на произход - С.. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. От цялата бежанска история ставало ясно, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени. Не се установило и срещу него да са налице посегателства, чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване. Всичко това в съвкупност потвърждавало неоснователност на молбата му за закрила. Твърденията му не съдържали и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не заявява. Кандидатът не посочил други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в С., не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в С..

Чужденецът не заявил наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход. Заключение в този случай е, че към конкретния момент, той е взел решение да напусне С. без видима причина възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт

характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права, съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г., „актове, считани за преследване, по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция: а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повторения си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл. 15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин сравним с посоченото в буква а)". Липсата на доказани конкретни данни, потвърждаващи твърденията на търсещия закрила обусловили извода, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан и репресиран, в случай че се завърне в страната си на произход. Няма основания да се приеме, че от страна на официалните власти или на други организации и/или групировки в С. се предприемат безогледно масови репресии срещу гражданите. Изразеното желание да живее по-добър живот и да помага финансова на семейство си, също не било достатъчно основание да се приеме, за основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Отделно от това молителят не е издирван от лица и организации и не е получавал призовки или повиквателни по повод евентуална негова служба.

В случая не били открити данни, сочещи, че спрямо него са били предприемани каквито и да е неблагоприятни действия от страна на държавни или недържавни органи. Видно в случая било, че не се откриват други значими факти или обстоятелства, които да посочват, че молителя е лице, отговарящо на изискванията на чл. 8 от ЗУБ. Твърденията на чуждия гражданин не съдържали информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова.

От материалите по административната преписка не се установило спрямо жалбоподателя да е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставяне на статут на бежанец. Чужденецът не обосновал страх от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Дори чуждият гражданин да е имал в родината си някакви проблеми, то те не обуславяли необходимостта от предоставяне на международна закрила по чл. 8 от ЗУБ. Не били налице и основания за приложение на принципа за бежанец *sur place*. За чуждия гражданин се установили положителни предпоставки и липсвали данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ. С оглед на изложеното дотук, искането на чужденеца в частта му за предоставяне на бежански статут следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

Заклучението в този случай било, че той е взел решение да напусне страната си по произход заради желанието си да дойде в Република България по изцяло лични причини, а съгласно Глава II, § 62, стр. 24, от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приклучение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Искането на жалбоподателя в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

За чуждия гражданин липсвали и предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл.

9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Установената фактическа обстановка не давала основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход - С. поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция" - тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Срещу чуждия гражданин не са били предприети такива действия, нито от официалните власти на С., нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Според тълкувателно решение на Съда на съюз от 17 февруари 2009 г по дело № С-465/2007 г., понятията „смърт“, „екзекуция" и „изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, наложени на молителя в страната му по произход, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, обхващали ситуации, в които кандидатът за хуманитарна закрила не е попадал. От изложеното следвал извода, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Предвид установената фактическа обстановка било прието, че за сирийският гражданин не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изложената фактическа обстановка не давала основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Срещу него не били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства можело да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства.

Посегателствата, формулирани в чл. 15, б. „в" от Директивата, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, състоящи се от „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя", обхващали по-общ риск от посегателства, а не на конкретни актове на насилие, тъй като заплахата е заложена в ситуацията на въоръжен вътрешен или международен конфликт. При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ следвало да се съобрази отново с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за „посегателство" в чл. 15, б. „в" от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт".

В приложената по преписката, информационна справка е вх. № МД-02-20 от 14.01.25 г., на Дирекция „Международна дейност" на ДАБ при МС за обстановката в С. било видно, че: „В бюлетин- на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари 2025 г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. Тези данни се основават на публични изявления на приемащите страни, контакти с имиграционните служби от вътрешността на С., както и на граничен мониторинг, извършван от ВКБООН и партньорски организации. По отношение на официалните изявления, на 30 декември 2024 г. Турция съобщила, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024 г. насам.

Турският министър на вътрешните работи също така отбелязал, че за да се осигури безпроблемен и ефективен процес, шест активни гранични пункта вече работят денонощно с общ дневен капацитет за обработка на 19 000 лица, което било значително увеличение от предишния капацитет от 3020 души. Правителството също така потвърдило, че в периода 1 януари - 1 юли 2025 г. ще бъдат организирани визити за посещения през два гранични пункта (Zeytindali/Jinderes в Х. и Cobanbey/A! fia! в Килйс), Правителството на Й. също съобщило, че повече от 22 000 сирийци са влезли в С. през Й., 3100 от които са регистрирани бежанци. Към 27 декември 2024 г. 664 000 души оставали новоразселени" в С. от началото на декември, 75% от които жени и деца. Същевременно, около 486 000 вътрешно разселени лица вече са се завърнали в районите си на произход.

На 7 януари 2025 г. международните полети, от летището в Д. са възобновени за първи път след падането на режима на Б. А., съобщило електронното издание на британския вестник The Guardian, Възобновяването включвало първия директен полет от катарската столица Доха От 13 години насам, който е посрещнат в празнична атмосфера в залата за пристигащи пътници"

След извършен анализ на информацията в посочената справка, ставало ясно, че в С. все още има ситуации на несигурност. Независимо от това, ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години съществено се е подобрила и към настоящият момент не можело да се говори за наличие на безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се завръщала обратно към нормалния живот, след падането на режима на Б. А..

Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39- на. решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за разрешаване на хуманитарен статут в С. следвало ситуацията да е значително по-тежка, а тя не била такава. Не се установило спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен, статут. Прието било, че завръщането му в провинция Р. е законно, физически достъпно, релевантно и разумно, а там той би могъл да се адаптира отново в обществото. Не бил за пренебрегване и факта, че по думите на кандидата, в [населено място], провинция Р. живеят съпругата и децата му, както и баща му и трима братя. Обстоятелството, че те не са напуснали С., обосновавало по безспорен начин ниската вероятност да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Предвид това било прието, че за последния не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За молителя не съществувала реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. Същевременно за кандидата се - установили положителни предпоставки и липсвали данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал.

4 и 5 от ЗУБ.- Искането за закрила и в частта за предоставяне на хуманитарен статут, АО приел за неоснователно.

За кандидата липсвали предпоставки за предоставяне на статут по чл. 9, ал. 6 "от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена. международна закрила в България. За него не били налице условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като не се позовавал на причини от хуманитарен характер.

Случая следвало да бъде разгледан и във връзка с прилагане на принципа "non-refoulement" (забрана за връщане), регламентиран в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, според, който: Чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко и нечовешко или унижително отношение. Доказателства в тази по преписката липсвали.

След извършена преценка на всички индивидуални фактори, касаещи личното положение на кандидата за закрила и актуалната информация относно страната му- по произход се установило, че при евентуалното му завръщане в С., той би могъл да води нормален начин на живот.

При преценката на свързаните с личното положение на чуждия гражданин и държавата му на произход фактите се наложил налага извода, че искането за предоставяне на закрила било изцяло неоснователно. Предвид изложеното, поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал.. 1, т. 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците, АО постановил обжалваното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за

организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/.

Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и

ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Предвид събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира.

Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсецо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна.

Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-194/03.04.25 г. относно актуалната обстановка в С., сочи че: „на 27.11.2024 г. ислямистката групировка „Х. Т. ал Ш.), чийто контрол преди това бил ограничен до части от провинциите А. (Х.) и И., е започнала голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции; първоначално бунтовниците превзели А. (Х.) - втория по големина град в страната, на 5 декември е паднал [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.; междувременно бунтовнически сили от Ю. С. навлезли в [населено място], който изиграл централна роля във въстанието през 2011 г., и поели контрол над повече от 90% от провинцията, докато правителствените сили постепенно се изтеглили; на 29.01.2025 г. А. ал Ш., който на практика ръководи страната след падането на режима на А. е назначен за временен президент на С., конституцията от 2012 година е суспендирана, а парламентът е разпуснат; на 18.02.2025 г. след провеждане на преговори Сирийските демократични сили се съгласили да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство; ръководените от курдите Сирийски демократични сили и Сирийският демократичен съвет се споразумели да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство; на 02.03.2025 г., според изявление на сирийското президентство новите власти в С. обявили сформирането на седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта за управление на прехода, към демокрация; новите управляващи са съсредоточени върху възстановяването на С. и нейните институции, след отстраняването от власт на Б. А., което слага край на продължило над половин век управление на семейството му и на 13 години опустошителен конфликт; президентството обявило сформирането на комисия от експерти, включваща две жени, натоварени с изготвянето на конституционната декларация, която регулира преходната фаза; седемчленната комисия ще внесе своите предложения пред президента, се казва в изявлението, без да се уточнява времева рамка; конференцията за национален диалог, проведена в края на февруари, 2025 г. в Д. очертава пътя за новата С.; в статия на В. от 09.03.2025 г. се посочва, че: лидерът на С. А. ал Ш. обещава да потърси отговорност на всеки, замесен в нараняване на цивилни след дни на сблъсъци, при които се твърди, че сирийските сили за сигурност са убили стотици цивилни от алауитското религиозно малцинство; базирана в О. кралство мониторингова организация съобщава, че 830 цивилни лица са убити при атаки, извършени на 8 и 9 март, и насочени срещу алауити, живеещи в сирийските крайбрежни райони“, на 09.03.2025 г. март А. ал Ш. обявява в Т., че е сформирана „независима комисия, която да разследва нарушенията срещу цивилни и да идентифицира отговорните за тях“; в бюлетин на Върховния комисариат за бежанците, на ООН се посочва, че считано от 08.12.2024 г., към 27 март 2025 г. 371 900 сирийци са се завърнали обратно в С. от съседни страни; с тях общият брой на хората, преминали обратно в С. от началото на 2024 г. възлиза на 732 700 души; както и през предходните седмици повечето бежанци се завърнали от Л. и в по-ниска степен от Турция, Й., И. и Е.; същевременно, според последните данни от работната група за вътрешно разселените лица, считано от 27.11.2024 г. насам, около 926 000 вътрешно разселени

лица също са се завърнали в районите си на произход в С.; според съобщение на вицепрезидента на Турция, от 17.03.2025 г. след събитията от 08.12.2024 г. 145 639 сирийци са се завърнали доброволно от Турция в С.; ВКБООН поддържа ежедневно присъствие на гранично-пропускателните пунктове в цяла С., като наблюдава тенденциите за връщане и предоставя информация, вода и достъп до интернет; ВКБООН продължава да улеснява транспортирането на нуждаещите се от транспортна помощ на граничните пунктове лица до крайните им дестинации на връщане, както и да предоставя помощ, чрез своите обществени центрове, програмата „Пари за подслон“ и различни проекти за препитание, във всичките 14 провинции; само на 23.03.2025 г. ВКБООН раздава 2 161 пакета за зимна помощ, от които се възползват 7 972 лица (1 990 семейства) в [населено място] ал Зор“.

Твърденията на жалбоподателя за това, че бил „търсен за военна служба“ Съдът, в контекста на чл. 4, §§ 1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС преценява като неустановени и недоказани. В С. военната служба по време на режима на Б. Ал-А. е била задължителна и дезертирането се считало за криминално престъпление, но не и за преследване, според Наръчника на ВКБООН за процедури и критерии, за определяне статут на бежанец.

От актуална справка № МД-02-160/14.03.25 г., за военната служба в С., става ясно, че на 9 декември 2024 г. Администрацията за военни операции на сирийските опозиционни сили, ръководена от "Х. Т. ал Ш." (HTS) е обявила амнистия за всички военни, приети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на сирийския президент Б. А.. В изявление, публикувано ден след свалянето от власт на А., горепосочената администрация обявила амнистия и заявява, че животът на войниците ще бъде в безопасност и че последните не трябва да бъдат нападани. Решението за амнистия е взето след като стотици наборници и войници от силите на бившия режим са се предали по време на неотдавнашни сражения с опозиционните сили или са заловени, докато се опитват да избягат от битки и военни казарми.

Опозиционните сили, свалили от власт президента на С. Б. А. заявяват, че предоставят амнистия на целия военен персонал, призован на служба при бившия режим, коалицията, ръководена от ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (HTS) обявява в приложението *Telegram* обща амнистия за всички военнослужещи, наборници и резервисти в С.. "Животът им е в безопасност и никой не може да ги нападне", дабавят от горепосочената групировка и допълват, че всички сирийски граници с Турция, Л., Й. и И. са отворени за завръщане на бежанци.

На 17 декември 2024 г. А. ал Ш., лидер на групировката "Х. Т. ал Ш." обявява, че всички бунтовнически фракции ще бъдат разпуснати и интегрирани в рамките на Министерството на отбраната. На 8 януари 2025 г. агенция "Ф. прес" съобщава, че според говорител на Южното оперативно командване бойците в Ю. С. не са се съгласили с разпускането на техните групи, но могат да си представят интеграция в Министерството на отбраната в сегашния му вид. На 18 февруари 2025 г. Сирийските демократични сили (SDF) се съгласили да интегрират своите въоръжени сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. През м. януари 2025 г. бунтовническите военни командири назначили А. ал Ш. за президент за преходния период, отменят конституцията от ерата на Б. А., приета и действаща от 2012 г. и разпускат парламента, армията и службите за сигурност на бившия режим. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат

статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник *Al Watati* съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централите в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т..

Чужденецът е декларирал, че е политически неангажиран и не доказва, нежеланието му да служи в армията, да е по причина на негови религиозни разбирания, както и реално да е бил обект на интерес от страна на което и да е от действащите в С. понастоящем военни формирования.

Обстоятелството, че е налице промяна в управлението на страната не води до друг извод, различен от този на решаващия орган, постановил оспореното в настоящото производство решение.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотнормени са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение.

В заключение, доводите на жалбоподателят, че ситуацията в държавата по произход е не сигурна, съдът намира за необосновани. От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден да напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унижително

отношение. От обсъдените данни за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрене на общественото-политическата обстановка. Това се потвърждава и от актуалната справка.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и липсата на претенции за присъждане на разноси и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. М., [дата на раждане] в С., [населено място], гражданин на С./ етническа принадлежност-арабин, вероизповедание: мюсулманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], срещу Решение №1035/28.01.25 г. на председател на ДАБ при МС на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.